

Boodschap van paus Franciscus voor Missiezondag 2020

'Hier ben ik, zend mij' (Jesaja 6,8)

Broeders en zusters,

Ik wil mijn dankbaarheid naar God uitspreken voor de inzet waarmee de Kerk in de hele wereld de Buitengewone Missiemaand vorig jaar oktober heeft vorm gegeven. Ik ben ervan overtuigd dat dit eraan heeft bijgedragen veel gemeenschappen op de weg te zetten van missionaire ommekeer zoals aangegeven door het thema 'Gedoopt en Gezonden: de Kerk van Christus op missie in de wereld'.

Dit jaar dat gekenmerkt wordt door het lijden en de uitdagingen vanwege de Covid-19 pandemie, gaat de missionaire reis van de gehele Kerk verder in het licht van de woorden die we vinden in het roepingsverhaal van de profeet Jesaja: 'Hier ben ik, zend mij' (Jes. 6,8). Dit is het immer nieuwe antwoord op de vraag van de Heer: 'Wie zal Ik zenden?' (ibid.). Deze uitnodiging vanuit Gods barmhartige hart daagt zowel de Kerk als de gehele mensheid in de huidige wereldcrisis uit. 'Zoals de leerlingen in het evangelie werden wij verrast door een onverwachte, turbulente storm. We hebben ons gerealiseerd dat we in dezelfde boot zitten, allemaal zwak en gedesoriënteerd, maar tegelijkertijd belangrijk en nodig, want allemaal opgeroepen om gezamenlijk te roeien, we moeten elkaar wederzijds steunen. In deze boot ... zitten wij allen. Net zoals die leerlingen, die angstig als uit één mond riepen: 'We vergaan' (v.38), zo ook hebben wij ons gerealiseerd, dat we niet door kunnen gaan met alleen te denken aan onszelf, maar dat we dit alleen samen kunnen doen' (Meditatie op het St. Pietersplein, 27 maart 2020). We zijn inderdaad geschrokken, gedesoriënteerd en bang. Pijn en dood laten ons onze menselijke kwetsbaarheid ervaren, maar herinneren ons tegelijkertijd aan ons diepe verlangen naar leven en bevrijding van alle kwaad. Hiermee samenhangend presenteert de oproep tot missie – de uitnodiging omwille van de liefde voor God en onze naaste uit onszelf naar buiten te gaan – zich als een kans voor delen, dienen en voorbeden. De missie die God ieder van ons toevertrouwt, leidt ons van angst en geslotenheid naar een hernieuwd bewustzijn dat we onszelf vinden juist wanneer we onszelf aan anderen geven.

In het offer van het kruis waarin de missie van Jezus is volbracht (vgl. Joh. 19,28-30), openbaart God ons dat zijn liefde voor ieder van ons geldt (vgl. Joh. 19,26-27). Hij vraagt ons om persoonlijk bereid te zijn gezonden te worden, omdat Hij liefde is, liefde die altijd missionair is, altijd uit zichzelf reikt om leven te geven. Uit liefde voor ons mensen heeft God de Vader zijn Zoon Jezus gezonden (vgl. Joh. 3,16). Jezus is de Missionaris van de Vader: zijn leven en zijn werk tonen zijn volkomen gehoorzaamheid aan de wil van de Vader (vgl. Joh. 4,34; 6,38; 8,12-30; Hebr. 10,5-10). Jezus, gekruisigd en verzezen voor ons, betreft ons op zijn beurt in zijn missie van liefde en met zijn Geest die de Kerk bezielt, maakt hij ons tot zijn leerlingen en zendt ons op een missie in de wereld en naar de volken.

'De missie', de 'Kerk in beweging', is niet een programma, een onderneming die uitgevoerd kan worden door louter wilskracht. Christus laat de Kerk erop uit gaan. Je beweegt je in de missie van evangelisatie omdat de Geest je aanspoort en je draagt' (Senza di Lui non possiamo fare nulla. Libreria Editrice Vaticana, 2019, 16-17). God houdt altijd als eerste van ons en met zijn liefde komt Hij ons tegemoet en roept ons. Onze persoonlijke roeping komt voort uit het feit dat wij zonen en dochters van God in de Kerk zijn, zijn familie, broeders en zusters in die liefde die Jezus ons heeft laten zien. Allen echter hebben een menselijke waardigheid gefundeerd in de goddelijke uitnodiging om kinderen van God te zijn en, in het sacrament van het doopsel en in de vrijheid van het geloof, te worden wat zij altijd al zijn in het hart van God.

Het leven zelf, een geschenk in vrijheid ontvangen, is impliciet een uitnodiging tot deze zelfgave: in de gedoopten is het een zaadje, dat als antwoord van liefde zal bloeien in het huwelijk of in de maagdelijkheid voor het koninkrijk van God. Menselijk leven wordt geboren uit de liefde van God, groeit in liefde en neigt naar liefde. Niemand wordt uitgesloten van de liefde van God en in het heilig offer van Jezus zijn Zoon aan het kruis, heeft God zonde en dood overwonnen (vgl. Rom. 8,31-39). Voor God wordt het kwaad – zelfs de zonde – een uitdaging om te antwoorden met nog grotere liefde (vgl. Mt. 5,38-48; Lc. 22,33-34). In het Paasmysterie geneest goddelijke barmhartigheid onze gewonde menselijkheid en wordt uitgesloten over het hele universum. De Kerk, het universele sacrament van Gods liefde voor de wereld, zet de missie van Jezus voort in de geschiedenis en zendt ons overal heen zodat, door ons geloofsgetuigenis en de verkondiging van het evangelie, God zijn liefde kan blijven manifesteren en zo overal en altijd hart, verstand en lichaam van alle mensen alsook samenlevingen en culturen kan raken en veranderen.

Missie is een vrij en bewust antwoord op Gods roeping. Maar we kunnen deze roep alleen waarnemen als we een persoonlijke liefdesrelatie hebben met Jezus, die in de Kerk present is. Laten we onszelf de vraag stellen: zijn we bereid om de aanwezigheid van de heilige Geest in ons leven te verwelkomen? Zijn we bereid te luisteren naar de roep tot missie, zowel als gehuwd echtpaar of als gewijde personen of als degenen die geroepen zijn tot het religieuze leven, en in alle dagelijkse gebeurtenissen in ons leven? Zijn wij bereid overal en altijd uitgezonden te worden om te getuigen van ons geloof in God de barmhartige Vader, het evangelie van het heil in Jezus Christus te verkondigen, te delen in het goddelijke leven van de heilige Geest door de Kerk op te bouwen? Zijn wij bereid, zoals Maria de Moeder van Jezus om geheel Gods wil te dienen (vgl. Lc. 1,38)? Deze innerlijke bereidheid is wezenlijk om God te kunnen antwoorden: 'Hier ben ik, Heer, zend mij' (Jes. 6,8). En dit niet in iets abstracts, maar in het hier en nu van de Kerk en van de geschiedenis.

Begrijpen wat God ons wil zeggen in deze tijden van pandemie, betekent ook een uitdaging voor de missie van de Kerk. Ziekte, lijden, angst en isolatie stellen ons vragen. De armoede van degenen die alleen sterven, degenen die verlaten zijn, degenen die hun werk en inkomen hebben verloren, de daklozen en degenen die honger hebben, stellen vragen aan ons. Omdat we verplicht zijn om afstand te houden (social distancing) en thuis te blijven, worden we uitgenodigd om opnieuw te ontdekken dat we sociale relaties nodig hebben evenals onze gemeenschappelijke relatie tot God. Deze situatie moet ons ver houden van toenemend wantrouwen en onverschilligheid, maar moet ons juist opmerkzamer maken op de manier waarop we ons tot anderen verhouden. En gebed, waarin God ons hart raakt en beweegt, moet ons nog meer ontvankelijk maken voor de nood van onze broeders en zusters aan waardigheid en vrijheid, alsook onze verantwoordelijkheid voor de zorg voor de schepping. De onmogelijkheid om samen te komen als Kerk om de eucharistie te vieren heeft ons laten delen in de ervaring van veel christelijke gemeenschappen die niet elke zondag de mis kunnen vieren. Te midden van dit alles is Gods vraag: 'Wie zal ik zenden?' opnieuw gericht tot ons en verwacht een grootmoedig en overtuigend antwoord: 'Hier ben ik, zend mij' (Jes. 6,8). God blijft zoeken naar degenen die Hij kan uitzenden in de wereld en naar de volken om te getuigen van zijn liefde, zijn verlossing van zonde en dood, zijn bevrijding van het kwaad (vgl. Mt. 9,35-38; Lc. 10,1-12).

De viering van Missiezondag is ook een gelegenheid om opnieuw te bevestigen hoe gebed, bezinning en de materiële hulp in de vorm van donaties mogelijkheden zijn om actief deel te nemen aan de missie van Jezus in zijn Kerk. De naastenliefde die in de collectes van de liturgische vieringen op de derde zondag van oktober tot uitdrukking wordt gebracht, heeft tot doel het missionaire werk namens mij uitgevoerd door de Pauselijke Missiewerken te ondersteunen, om tegemoet te komen aan de geestelijke en materiële noden van de volken en kerken over de gehele wereld, tot heil van allen.

Moge de allerzalgste Maagd Maria, Ster van Evangelisatie en Troosteres van de Bedroefden, missionaire leerling van haar Zoon Jezus, haar voorspraak voor ons en haar steun aan ons continueren.

Rome, St. Johannes van Lateranen, 31 mei 2020, Hoogfeest van Pinksteren.

Franciscus

Vertaald vanuit de Engelse en Duitse tekst door Missio.